

Sự phân biệt dân tộc phải dựa vào ngôn ngữ dân

Tác Giả: Joyce Anne Nguyen
Thứ Sáu, 12 Tháng 3 Năm 2010 07:45

Sự phân biệt Việt Nam do chính ngôn ngữ Việt Nam để nhận định

Nếu ta chỉ nghĩ yên chí để. Ngôn ngữ này chỉ ngôn ngữ kia. Ngôn ngữ kia chỉ ngôn ngữ này. Mọi ngôn ngữ cùng chung. Chỉ để một để u hãm huy. Họ mong muốn một sự thay đổi như người ai đó sẽ làm thay mình, họ ai đó đi trước để mình đi theo. Mọi ngôn ngữ cùng chung. Và không để u gì xảy ra.

Sự phân biệt cá nhân phải dựa vào tính cách cá nhân đó.

Sự phân biệt dân tộc phải dựa vào tính cách của ngôn ngữ dân đó.

Sự phản n của dân tộc phải được đưa vào nội dung

Tác Giả: Joyce Anne Nguyen

Thứ Sáu, 12 Tháng 3 Năm 2010 07:45

Không ai có thể đưa ra một câu trả lời cho dân tộc Việt Nam ngoài chính nhân dân VN.

Ta có thể đưa ra lý do lý giải. Nhưng đó chỉ là cái cớ. Chỉ là sự ngụy biện. Chỉ là lời để đáp cho qua chuyện không giải quyết được gì như cách nhieu người chỉ cần cái không cần lý lẽ, chỉ để cớ để lý lẽ người khác và biện minh cho những cái sai trái, sai lầm của ban lãnh đạo, và đưa những cái mà chúng ta thấy rất đẹp thì rất mà chúng ta không đi vào gì để thay đổi. không đi vào gì nên khá hời.

Đúng nói rằng Việt Nam phải nhìn mình chủ như các nước Trung Quốc để phải chấp bút ký đúng ý tiến hành dự án bauxite và dự án điện hạt nhân, để Trung Quốc lấy Hoàng Sa, Trường Sa, thác Bùn Giẽ, biển Đông.. và để hàng chục nông dân bị cướp, bị bắt vì đánh cá trên chính biển Việt Nam vì Việt Nam là nước quá nhỏ so với TQ. Đó chỉ là một lời nói. một lời biện minh. một lời giải thích.

Hãy nhìn Campuchia với VN. Hãy nhìn Singapore với các nước lân cận xung quanh. Hãy nhìn Ba Lan với Nga. Hãy nhìn...

Tôi có thể kể ra hàng loạt ví dụ phản chứng.

Chúng ta qua biển sẽ nhìn thấy của ban lãnh đạo chúng ta muốn gì gì gì đúng mà không cần quan tâm đến tình hình, sự phản đối của. Chúng ta qua biển sẽ tuyên truyền trong truyền thông bằng bất kỳ thông tin khi nào mà nhieu người không được biết đến sự thật. Trong khi hàng chục người dân Việt Nam đang bị bắt, bị bắt ngoài biển Đông, dân Việt Nam ta đang tưng tưng khóc Micheal Jackson. Chúng ta qua biển nhân dân Việt Nam không làm gì cả, một bộ phận không biết, một bộ phận vì như không biết, muốn là phát triển cả như không phải vì vì cái của mình với quan điểm đó là vì cái lợi lao nhà nước đã có chính sách mình không phải lo, một bộ phận biết và muốn làm gì đó nhưng không thể làm gì được khi mà hành động và sự lên tiếng của chúng ta bị những người khác xem là điên cuồng với vấn đề này và bị ngăn chặn bởi chính những nhà cầm quyền VN. Chúng ta nhìn thấy vì cái biển tình của dân Việt Nam chúng ta Trung Quốc với sự kiện Hoàng Sa, Trường Sa, không giúp ích gì bao nhiêu nhưng đó là một cách thể hiện sự quan tâm đến tình hình an ninh lãnh thổ đất nước, một hình thức lên tiếng, lên tiếng với VN, với Trung Quốc và cả với TG, một cách khẳng định dân Việt Nam không bị hèn khi phải chấp nhận một điều. Biện minh vì quyền lợi là đi vào rất bình thường và quen thuộc của các nước khác, nó chỉ thành lời, thành điên cuồng đúng, thành lỗi lầm trong những xã hội người dân không bao giờ được biết tình hình xã hội VN.

Tác Giả: Joyce Anne Nguyen
Thứ Sáu, 12 Tháng 3 Năm 2010 07:45

3 / 8

Sự phản n m t dân t c ph thu c vào ng i dân

Tác Giả: Joyce Anne Nguyen

Thứ Sáu, 12 Tháng 3 Năm 2010 07:45

b c b o v n, là k đòi h i đ t n c làm gì đó cho mình mà không nhìn i xem mình đã làm gì cho đ t n c... Nh ng đi u đó tôi đã nghe qua rất nhi u l n.

Cho t do và đ c l p b n v ng th c s , chúng ta không th ch đ i b t k ai. B n thân chúng ta ph i t ý th c và đ ng đ y. Thoát kh i cái ách c a TQ. Tr thành m t đ t n c th c s đ c l p không ph thu c và đ ng trên đôi chân c a mình. Đ ng bao gi hy v ng vào M , nh nhi u ng i đã hy v ng s can thi p t phía M . Quá l c quan thi u th c t , toàn m m ng hão huy n. Tôi ch mu n h i, gi a Vi t Nam và TQ, t i sao h ph i đ ng v phía Vi t Nam đ ch ng l i m t n c l n nh TQ? Rút cu c h cũng s nghĩ đ n quy n l i c a n c h và ch n đ ng bên ngoài nh cách M đã b r i mi n Nam tr c kia. M s không bao gi can thi p. Hãy nhìn Tây T ng. Hãy nhìn Tân C ng. Qu c t cùng lên ti ng nh ng lên ti ng ch là lên ti ng. Tây T ng, Tân C ng v n ti p t c b đàn áp. Và t ngày Obama lên, và trong su t th i gian qua nhìn nh ng gì Obama đang làm, tôi th y càng không có hy v ng vào s giúp đ c a M b i Obama đang ngày càng có nh ng đ u hi u hèn nhát và y u đ u i tr c Trung Qu c trong vi c không dám ti p Dalai Lama và kh ng đ nh s không đ nh ng v n đ v nhân quy n nh h ng đ n quan h ngo i giao gi a 2 n c. Và ai l i giúp đ m t đ t n c mà b n thân ng i dân n c đó cũng bàng quan lãnh đ m tr c s ph n dân t c h ?

B c t ng Berlin đã s p đ . B c t ng Vi t Nam v n ch a.

V n đ hi n nay c a Vi t Nam không ch là b c t ng l a c a nhà n c ch n l i nh ng lu ng thông tin khác đ ng i dân không đ c bi t đ n nh ng tin t c khác, không ch là bàn tay che m t tr i. Mà còn là b c t ng vô hình do chính ng i dân Vi t Nam t t o ra làm rào c n bao b c chính mình và t ch i quan tâm đ n chính tr xã h i. T xây cho mình rào c n, h cho r ng chính tr là cái gì đó r t to tát và ph c t p b n thân h không hi u n i mà không bi t r ng m i v n đ trong m t đ t n c suy t n cùng đ u b t ngu n t ch đ , t th ch chính tr. H t nh đó là nh ng v n đ l n lao h không th làm gì đ c và không c n đ ý đ n vì đã có nhà n c lo h . Tin t ng nhà n c đã có chính sách gi i quy t và c i thi n nh ng v n đ đó dù đã s ng trong Vi t Nam bao nhiêu năm và không h th y chút đ u hi u c a đ i u này. Mi n là h còn có c m ăn áo m c, còn có th đi ch i, gi i trí, có đ i u ki n đi h c ho c đi làm, th là đ , h không mu n quan tâm đ n chính tr hay lãnh th . Th m chí nguy c m t n c cũng không gây nh h ng gì đ n cu c s ng c a h , ít nh t là hi n nay trong suy nghĩ c a h , có l vi c m t

Sự phẫn nộ dân tộc phải thu hẹp vào người dân

Tác Giả: Joyce Anne Nguyen

Thứ Sáu, 12 Tháng 3 Năm 2010 07:45

Người ta không xảy ra vì họ tin vào truyền thống yêu nước và tinh thần đấu tranh bất khuất chống ngoại xâm của nhân dân ta, không nên ra ràng bấy giờ với VN, Trung Quốc không cần kéo quân sang hùng hơ đánh chim, thế này đó họ n nhieu, nuot t t, nhâm nhi nhm nháp không nuot t trng. Ta đã môt đ o. Đã môt bi n. Và s môt cao nguyên. Và s môt t t c.

Nếu ta chỉ nghĩ yên chí đi.

Người này chỉ nghĩ kia.

Người kia chỉ nghĩ n.

Mọi người cùng chí. Chỉ đi môt đi u hạo huy n. Họ c mong mu n môt s thay đi nh ng ai đó s làm thay mình, họ c ai đó đi tr c đ mình đi theo.

Mọi người cùng chí. Và không đi u gì xảy ra.

Gặp người Việt ở Đức, Ba Lan và Tiệp Khắc, trẻ típ gặp và nói chuyện với họ, ngoài thế có đáng buồn là công đồng Việt rất khép kín, không hỏi nh p với đ t n c h đang sống (bị danh nghĩa sống tạm thời: tạm thời 10 năm, 20 năm, 30 năm...) mà chỉ co c m với nhau trong công đồng người Việt ăn thức ăn Việt nói tiếng Việt, tôi còn thấy môt s thế khác, họ không xem gì ngoài VTV4 và An ninh Thủ Gi i. Ta không thể nói đó là vì “b c t t ng l a” của nhà nước Việt Nam cần trẻ con người típ cần nh ng lu ng thông tin phong phú đa đ ng, nh ng đó là “b c t t ng vô hình”. không ai c m c n hay áp đ t h p h i xem VTV4 và đ c An ninh TG, n n c ng i h hoàn toàn t do, nh ng h chỉ có th. Họ không c n bi t gì thêm, không c n quan tâm thêm. Thế đã đ, đi u duy nh t h quan tâm là cuộc sống m u sinh, là t n b c, là đi s ng. Trong b a ăn h cùng chí nhà n c, chí đ ng l i c a Đ ng, chí ban lãnh đ o.. Nh ng rút cuộc h cũng chỉ xem VTV4, đ c An ninh TG, bị h s. Họ s. Họ v n mu n v n c. Họ không mu n v đ n c a kh u l i b tr c xu t ho c th m chí b b t vì t i danh “ph n đ ng”. N i s luôn luôn đó, luôn t n t i, n i s đã t lâu ng m vào máu h và ki m soát, chỉ p h i h. N i s khi n h im l ng chỉ p nh n không lên t i ng, không ph n kháng và đi u duy nh t h có th làm là tìm m i cách ra n c ngoài đ có cuộc sống t t h n. Hàng trăm hàng ngàn cách khác nhau đ ng i Việt Nam r i kh i n c trong su t 34 năm nay. V t biên, lao đ ng h p tác, môi gi i lao đ ng, du h c theo h c b ng ho c t t t c, b o lãnh, làm gi y t đ ng ký k t hôn gi, hôn nhân, đ ng ký gi y phép kinh doanh sang Nga và v t r ng sang Ba Lan

học Tập Học sinh học tập pháp không giỏi ...

Ngoài những lý do là sự hèn nhát của những người hải ngoại thì quy định của vô hình và những hình thức quá nặng nề của nhà nước, người Việt Nam chấp nhận cuộc sống này và cho rằng nhà nước đã tốt, không cần đấu tranh là vì họ không cần tự do dân chủ. Họ không cần. Bởi họ không hiểu được giá trị và sự quan trọng của tự do dân chủ. Bao lâu nay sống trong xã hội đã có tài đã khiếm khuyết đi khao khát tự do nói lên quan điểm của mình. Con chim bị nhốt quá lâu trong lồng sắt khi tự do là tự do hải ngoại và không hạnh phúc, trong phạm vi chật hẹp của cái lồng, nó cảm thấy an toàn, không có điều gì đe dọa. Và đã lâu nó mất đi cảm giác hạnh phúc với việc bay nhảy giữa TG rộng lớn không tìm kiếm gì nữa.

Ngày trước trong nền giáo dục đã vậy. Đến trường học Văn học có thể có nhiều ý và chi tiết khác nhau nhưng quan điểm luôn theo sgk và gv. Với một bài thơ đơn, ta vẫn phải viết là nó hay vì sgk báo nó hay. Có một buổi học 12 năm phổ thông lên đến ĐH, đó là một buổi học và đã từ lâu học trò nên quen với cách sống đó. Và từ một lúc nào đó họ không còn nghĩ đến việc đó nữa và cho rằng đó là điều bình thường, thậm chí tốt, khi họ không có chút cảm giác gì với một bài thơ hoặc bài văn, họ có thể bê toàn bộ sách vào. Rất an toàn. Giờ Sĩ học lên căn vặn với vấn đề “nhảy cò”, giáo viên vòng vo nói nó “nhảy cò” và lồng sang chuyện đông chuyện tây.

Khi đã sống quá lâu không được quy định nói lên quan điểm riêng của mình, dần dần con người không cần đến quy định, và thậm chí họ cũng không còn khả năng tự duy để có suy nghĩ riêng, ý kiến riêng và tự phán xét điều gì đúng điều gì sai từ việc đọc, quan sát và đánh giá thực tế, chỉ còn lòng nghe một luồng thông tin duy nhất họ vẫn luôn được nghe và tin vào những điều họ đã luôn được dạy. Họ đóng cửa không cần biết đến những cách suy nghĩ khác và cũng không cần quan tâm đến điều gì đang xảy ra. Cuộc sống tập thể, ăn no mặc ấm, ăn ngon mặc đẹp, là đủ. Và khi không còn thấy giá trị và sự quan trọng của tự do dân chủ, của việc nói lên ý kiến riêng và đòi hỏi cho quy định lợi ích của bản thân mình, của việc biết tình, cảnh ngộ đời và phần kháng những điều họ cảm thấy không đúng, họ không còn đấu tranh vì nó.

Rồi dần dần họ trở nên vô cảm và vô tình với mọi thứ. không còn gì là chuyện của họ. Đến ng bả sống chết ra sao không phải là việc của họ. Chính trong xã hội không phải là việc của họ. An ninh lãnh thổ không phải là việc của họ. Việc sống còn của đất nước không phải là việc của họ.

Việc của họ giới hạn trong bán kính bản thân họ, gia đình họ và công việc của họ.

Họ sống bình thường. Sống bình yên. Thấy người quen bắt đầu bỏ nhà nước “quan tâm” vì lên tiếng, họ rút lui và không dám gì nữa thậm chí dù chỉ một cú điện thoại.

Sự phẫn nộ dân tộc phải được chuyển vào người dân

Tác Giả: Joyce Anne Nguyen

Thứ Sáu, 12 Tháng 3 Năm 2010 07:45

Mọi con người Việt Nam đều biết xã hội đã nát nát nhừ thế nào. Biết nhà nước cùng ban lãnh đạo đã tước đoạt quyền của họ. Nhưng họ vẫn có một sự thay đổi. Họ còn lại thích ứng và không nghĩ đến, để tiếp tục tồn tại.

Họ quên rằng họ là người VN. Họ đang sống ở VN. Họ ở Việt Nam và phải chịu những vấn đề, khó khăn và hậu quả của VN. Họ phải chịu sự bất công và bất ổn tại VN.

Họ quên rằng họ là một người VN không còn là người Việt Nam và không còn đất nước VN. Họ quên rằng họ có chuyện trầm trọng xảy ra với VN, họ cũng phải chịu đựng. Họ quên rằng họ đã đứng lên đấu tranh, kết quả sẽ đem lại tự do thực sự và cuộc sống tốt đẹp hơn cho họ. Họ quên rằng họ đã được hưởng lợi từ tình thiện chí của người dân Việt Nam trong quá khứ chống lại kẻ thù xâm lược xa xưa và Việt Nam vẫn luôn là Việt Nam với ngôn ngữ riêng của người Việt Nam dù Trung Quốc đã rút lui khỏi xâm lược, và Việt Nam đã thoát khỏi ngàn năm Bắc thuộc còn giờ đây ta đang tiếp tục và dần dần mất tiếp tục đất.

Họ quên rằng họ là người Việt Nam mới có thể quyết định sự phẫn nộ của Việt Nam và họ có thể đứng lên chống không thể hy vọng vào sự can thiệp của bất kỳ quốc gia nào. Họ quên rằng không ai giúp đỡ một quốc gia mà bản thân người dân nước đó còn lãnh đạo mà với dân tộc mình.

Sự phẫn nộ dân tộc Việt Nam do chính người Việt Nam định đoạt.

If u don't stand up for your rights, who will? If u don't struggle for your better life, who will? If u don't fight for democracy, who will? Don't keep waiting, do sth!

Joyce Anne Nguyen
2g18ph sáng, Na Uy

